

Telegrafu

Organ național-bisericesc

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Str. Șaguna 8

Sibiu

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei
luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900
Lei. — Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marțea și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegrafu Român
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori ne-
francate se refuză
Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserțiunilor:

un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se pu-
blică de mai multe ori se dă rabatul convenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Te-
legrafu Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

Critica în biserică

Rândurile ce urmează n'au intențiunea să coboare valoarea criticii în cântărirea adevărului. Critica își are neapărat rolul bine definit și unanim recunoscut în procesul evoluției omenești, atât în domeniul științific, cât și în cel social, politic, economic, artistic, moral, religios. A opri sau limita critica obiectivă, înseamnă a atenta la puterea și la lumina adevărului.

Deci nu împotriva criticii în principiu avem să ne ridicăm, ci împotriva exagerărilor ei.

O bună parte din critica de astăzi este *pătimașă*, și acest fel de critică, sălășluit — durere — și în sânul bisericii, este un păcat neiertat în sfera adevărului.

Timpurile ca și capetele, care fac multă critică, sânt sterpe, decadente. Căci prea de multe ori a face critică înseamnă a distruge numai, fără a înlocui dărâmurile cu ceva mai trainic și mai frumos. Așa încât a rămănea numai la critică, sau ceace e și mai grav, a trece marginile obiectivității, constituie rău serviciu pentru adevăr și mare pericol pentru societate.

Asistăm impasibili, și de multe ori tăcuți, la anumite ne-

mulțămiri din viața bisericii, precum și la anumite lovituri în autoritatea unor fețe bisericesti, lovituri ce nu vin numai din afară de zidurile bisericii, ceace este foarte explicabil, dar vin și din rândurile unor slujitori ai bisericii, prin broșuri, ziare și reviste bisericesti, — ceace, chiar dacă ar fi explicabil, nu este și echitabil. Nu vom nega că se spune uneori și adevărul prin aceste insurecții, dar nici nu vom crede că *aceasta* este calea bună de a servi de-sinteresat biserică și Evanghelia Mântuitorului nostru Isus Hristos.

Luăm un exemplu, să ne lămurim, cel puțin în parte, cum se face și cum ar trebui să se facă o acțiune de reală slujire a bisericii ortodoxe în țara noastră:

În anii din urmă, și mai ales în legătură cu recente alegeri bisericesti, s'a pornit o agitată campanie de modificare a legii și a statutului de organizare bisericescă. Din incapacitatea celor ce au aplicat-o s'a strigat în lumea mare necesitatea de-a o modifica. De ani de zile ascultăm lamentațiile împotriva legii. Cu o tenacitate, laudabilă în *altă* direcție, se scot la iveală și se comentează câteva defecte ale legii, fără să auzim un glas de laudă la adresa ei. Nu fiindcă legea n'ar avea părți bune, recunoscute

de toată lumea, — dar așa sânt oamenii! Au mai mult *paslunea defectelor*. În loc să depună muncă serioasă ca să aplice legea în părțile ei bune, care sânt cele mai multe, se căznesc să releve părțile slabe, care sânt mai puține și se datoresc mai ales oamenilor când nu intră în spiritul ei.

Este logic și firesc ca legea să se aplice în părțile ei *bune*, ear ce este rău poate fi lăsat în umbră, și vremea, care vindecă, va aduce și aici sănătatea dorită. Dar a cere ca de pildă, alegerile să se facă de judecători și afară de biserică, unde se poate învățî în dragă voie ciomagul, după obiceiul locului, nu constituie dovadă de sinceritate nici la aceia cari ventilează astfel de teorii. —

Facem, de obicei multă critică și prea puține fapte. Normal ar fi, în biserică cel puțin, ca să se înceapă cu faptele și cu disciplina, și mai rar cu critica unilaterală ce aduce un serviciu atât de rău bisericii și ierarhiei.

În fața abuzurilor de critică, autoritatea are datoria să aplice cu dreptate *disciplina* canonică. Altfel, ne sbatem zadarnic în neputința de-a ne libera de patimile și păcatele, în care ne cufundăm..

Pr. Il. V. Felea.

Declarația

„Conferenței universale a creștinismului practic”

Președinții conferenței: Arhiepiscopul *Germanos*, mitropolit de Thyatira; D. Dr. *Kapler*, Episc. de Winchester; pastorul *S. Parker Codmann*, a trimis congresului de desarmare dela Paris (26/27 Noemvrie 1931) următoarea

Declarație:

Bisericile creștine din lumea întreagă sânt serios îngrijorate de criza economică *universală*. Ele văd dârje-nia crescândă a luptei ce o dau masele pentru a și asigura pâinea zilnică, lupta fără de milă ce începe chiar și la cele mai mici prilejuri de muncă, căderea subită, pentru națiuni întregi, dela un nivel de existență, la care acestea ajunsese cu mare greu. Și, ceace nu este mai puțin grav, bisericile văd pe bărbații cei mai întreprinzători și mai experimentați că încep să tragă la îndoială cu toată seriozitatea soluționările potrivite ale dificultăților actuale. Bisericile văd — în sfârșit — că această lipsă cumplită, cu forme multiple, care naște o situație ce nu se poate descurca, expune nenumărate ființe omenești să se prăbușească în necredință.

Cu un sentiment de adâncă recunoștință primesc bisericile orice sfortare de a ușura această cumplită strâmtorare. Bisericile și-au dat și ele osteneala, în toate țările bătute de mizerie, de a trezi între credincioșii lor spiritul de ajutorare reciprocă. În numeroase cazuri particulare, de sărăcie

FOIȘOARA

Samarineanca

— Schiță biblică —

(Urmare)

— Și eu sânt o cascadă, din care curg apele vie ale desăvârșirii.

Privind apoi cu ochii mari și visători în fața mlădiței din cetatea Sihar îi zise ei cu milă:

— O, de-ai ști tu darul lui Dumnezeu, care este acum cu tine!..

— Cum să nu-l știu eu!.. Trupul meu de cedru tinăr și fața mea de crini și ochii mei de jar și casa mea de peatră și cirezile frumoase și țarinile cele mănoase, sânt tot daruri scumpe ale lui Dumnezeu!..

Drumețul opri cu privirea lui sfințită de bunătate privirea samarineencei semețe și-i vorbi iar în glas blajin:

— O, femeie, de-ai ști tu, cine este celce stă aici și grăiește acum cu tine!..

Samarineanca îi învăli încă odată în razele privirii ei cercetătoare, îi văzu vechea haină sărăcicioasă, și-i răspunse cu 'n zâmbet înțepător în colțul gurii:

— Doar nu-i fi tu mai mare decât părintele nostru Iacob, care ne-a lăsat fântâna și mai mare decât Ruvim și Simeon și Levi și Iuda și Isahar și Zabulon, feciorii lui din Lia, și mai mare decât Iosif și Veniamin, feciorii lui din Rahila, și mai mare decât Dan și Neftali, feciorul lui din Valle, slujnica Rahilei, cari toți au stat aici ca tine acum și toți au grăit aici ca tine acum, lângă astă fântână străbună?!.. Și-apoi, ce-aș dobândi dac'aș ști că cine ești?..

Drumarul nu se supără, o privi cu mai multă milă și-i grăi și mai blajin:

— Dac'ai ști că cine sânt, tu mi-ai cere.

— Ce?

— Apă.

— Eu?... întrebă ea mirată.

— Tu.

— Apă dela tine?..

— Dela mine și eu ți-aș da, deși tu nu mi-ai dat să beau.

— De unde mi-ai da, că n'ai nici găleată și nici funie și fântâna-i adâncă foarte?... De altcum eu am destulă apă 'n cană!

— Celce va bea din apa aceasta, va înseta iarăș!

— Adevărat, ca de toată apa lumii.

— Cel ce va bea, însă, din apa, pe care eu voi da-o lui, nu va mai înseta niciodată!..

Samarineanca auzind aceste cuvinte răspicate își căscă îndată ochii mari și întrebă în graiul mirării pe streinul ce se ridicase în picioare:

— Cum se poate?..

— Așa că apa pe care eu o dau de beut, se face 'n om isvor!..

— Se face 'n om isvor? repeți ca 'n vis femeia nedumerită.

— Isvor nesecat!

— Ce fel de apă-i aceea, pe care tu o dai?

— Apă vie.

— Mai spune-mi, cum este apa cea vie?

— Ea nu se gată 'n veci! De ea nu mai însetezi în veci! Și vie vei fi de ea în veci!..

— O, ce apă minunată!..

— Ea e apa vieții veșnice!..

— Dar, par'că nu-mi vine a crede! Poate glumești numai c'o femeie samarineancă!

— Adevăr, adevăr, îți grăiesc ție!

— O, ce bine mi-ar prinde mie apa ta cea vie!.. Să nu mai însetez în veci!.. Să nu mai viu aici s'o scot!.. Și să fiu vie în veșnicie!..

nemărturisită sau de sărăcie cumplită, au putut să procure ajutoare și — făcând să se priceapă mai bine realitățile aspre, prea adeseori neînțelese, ale timpului de față, — au fost în stare să aducă pe fiecare să nu se lase purtat de judecăți necumpătate.

Dar bisericilor le este teamă ca această mizerie economică persistentă să nu fie obstacol, dacă nu la nimicirea cu desăvârșire, nu numai a oricărei bunăvoințe, ci și a oricărei posibilități de a întreprinde o operă de ajutorare, și le este teamă bisericilor că, astfel, cei ce sânt mai crud loviți de criză să nu cedeze din ce în ce mai mult tentației de a se da în brațele amărăciunii, ale calomniei și ale urii.

Bisericile recunosc că conducătorii economici și șefii Statelor caută căi și mijloace de a pune capăt crizei. Ele constată că cunoașterea cauzelor adânci ale crizei se răspândește din ce în ce mai mult, și se asociază tuturor măsurilor ce pot ușura acțiunea solidară a marilor puteri economice.

Cu toate acestea, bisericile au impresia că solidaritatea universală încă nu s'a manifestat într'o manieră decisivă. Orce ar fi, ele sânt convinse, întocmai ca popoarele și — în special — ca masele, care sufer — despre necesitatea absolută a unei acțiuni rezezi. Bisericile cred că, în timpul de față, toate eforturile întreprinse ca să rezolve problema economică în întregime ei, sânt, în mare parte, sortite nereușitei, pe urma, faptului împrejurărilor politice; de unde rezultă că viitorul economiei atârână în esență și în definitiv de măsurile ce au să se ia pe terenul politic.

De aceea bisericile atrag încă odată atenția bărbaților de stat ai lumii întregi asupra imensei responsabilități, care apasă asupra lor pe urma acestei situații și, în special, din prilejul conferenței desarmării. Lumea nădejdește într'o pace garantată cu adevărat. Când va avea siguranța acestei păci, nu va sta la îndoială de a se angaja, fără de gânduri ascunse, pe calea ce duce la deslegarea problemelor pe care le pune criza economică.

Nici odată, dela război încoace, primejdia de a vedea dispărând ceea ce rămâne din solidaritatea popoarelor, dezvoltată în decurs de secole, n'a fost atât de mare ca acum, într'o vreme, când această solidaritate se impune imperios. Astfel și bisericile apeleză la toate păturile sociale și — în special — la păturile creștine, îndemnându-le să întreprindă totul pentru a lupta contra acestei primejdii.

Bisericile le recomandă să ajute ca să se lămurească opinia publică asupra felului cum se pune problema economică, și astfel să servească la unirea tuturor în voința de a învinge criza mondială.

Sfântul Sinod al sfintei biserici ortodoxe române comunică:

1. Sfintele Paști se vor sărbători, în anul viitor 1933, Duminică 16 April;

2. Congresul național bisericesc va fi convocat în sesiune ordinară la 14 Octombrie 1932; după formalitățile de constituire se va convoca și colegiul electoral pentru a alege episcop în scaunul vacant al Hușilor.

Conferențe preotești

Mercuri, în 22 Iunie 1932, preoțimea tractului Bran, s'a întrunit la conferință în comuna Zărnești, sub conducerea părintelui protopop Vasile Stoicanea. Prea Cucernicia Să, în cuvântul de deschidere, subliniază importanța problemei catehizării, și roadele pe care le are biserica și statul în urma acestui fapt. Se trece apoi la punctele programului și anume la conferințele: a preotului Gheorghe Preșmerean din Codlea: Despre preotul catihet, și a preotului Ion Scurtu din Râșnov, despre: Cum trebuie să activeze preotul ca îndrumător al societăților cu caracter creștin: societatea Sf. Gheorghe, reuniunea de femei, societatea de lectură, — amândouă conferințele lucrate cu îngrijire și bine apreciate de cei prezenți.

La sfârșit, părintele președinte, ne pune în curent cu câteva hotărâri ale Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc. Ca încheiere se stabilește locul conferinței de toamnă: în Tohanul Nou, aducându-se, cu această ocazie, omagiu bătrânului preot Ilariu Plotogea, parohul din acea comună, hirotonit întru presbiter de către mitropolitul de pie memorie Andrei Șaguna.

Pr. I. L.

Organizați Oastea Domnului

iscușința străinului. Ii răspunse deci cu liniște făcarnică:

— N'am bărbat.

— Adevăr grăiești! adause îndată răstit drumarul și privirea lui făcutu-s'a aspră ca de stăpân muștrător. Ea însă zâmbi mulțumită c'a prins în cuvânt pe străin și-i zise iar ispitindu-l:

— Eu aş veni cu el aici, dar dacă n'am bărbat...

— Bine-ai zis că n'ai bărbat! Ii răspunse el iar, hotărât și ținuta lui făcutu-s'a înfruntătoare ca ținuta unui judecător nemilostiv.

— N'am...

— N'ai!.. Că cinci ai avut, cinci bărbați legiuți!.. Iar acela, pe care-l ai acum, după legea lui Moise, nu-ți este ție bărbat!..

Veselia sbură îndată ca o pasăre spăriată de pe fața samarinencei gureșe. Tăcea, pironindu-și cu sfială ochii ei umbriți de rușine pe găleala,

Ateismul și Rusia sovietică

În ziarul rusesc *Molodoi Avangard* au apărut zilele acestea, date amănunțite referitoare la planul cincinal al ateismului, care tinde la desrădăcinarea religiei în Rusia.

Planul conține pe o completă lichidare a confesiunilor și concepțiilor religioase, a comunităților religioase și a sectelor, care există pe teritoriul Uniunii sovietice, și aceasta indiferent care este atitudinea lor față de guvernul sovietic. În acest sens sună și primul articol al decretului, publicat de curând de Comisiunea extraordinară pentru lupta împotriva religiei.

Decretul guvernamental are 118 articole, formând 5 capitole. Fiecare articol cuprinde directive pentru aplicarea planului cincinal ateist și stabilește anume ceea ce trebuie realizat în fiecare an. În primul an, al *«piatiletcei»*, decretul prevede închiderea tuturor școlilor confesionale, în primul rând: Academii teologice, a seminarilor și a diferitelor cursuri teologice. Școlile vor fi desființate pe cale legislativă și administrativă. În același timp toate persoanele care servesc cultului religios, vor fi înscrise în categoria acelor care rămân în afară de cadrul prevederilor sociale și alimentare, — ceea ce este egal cu o înlăturare din cadrul persoanelor de care statul sovietic se îngrijește. Între altele se anunță și posibilitatea ca orice persoană care servește cultul religios, va putea fi silită să părăsească teritoriul Uniunii sovietice până în anul 1935.

Primul an al planului cincinal ateist nu va aduce încă o închidere a tuturor bisericilor sau o dizolvare oficială a tuturor comunităților religioase, dar în orașele centrale toate catedralele, bisericile și casele de rugăciune, și toate proprietățile comunităților și sectelor religioase, vor trebui închise și avutul lor confiscat până la 1 Mai 1934. În decret se spune că toate celelalte biserici vor fi închise treptat. Până la 1 Mai 1937 nu va trebui să rămână în Rusia, nici o singură biserică și nici o singură casă de rugăciune.

Al doilea an al planului cincinal ateist prevede realizarea *«campaniei de asalt ateist împotriva religiei în familie»*. Această campanie trebuie să ducă la o completă lichidare a cultului religios în *«cuiburile familiilor»*. În același an vor trebui nimicite definitiv toate mănăstirile, care funcționează în prezent sub numele de *«comune ale credincioșilor»*.

Până în Octombrie 1933 va trebui terminată revizuirea funcționarilor publici din punct de vedere religios, și eliminarea din serviciile statului a tuturor funcționarilor religioși. Începând din 1933 se va interzice, pe teritoriul Uniunii sovietice, tipărirea sau scrierea de cărți, broșuri, ziare religioase, precum și fabricarea de obiecte menite a servi la cultul religios. În al doilea an al planului cincinal ateist au a fi turnate cel puțin 150 filme de caracter antireligios.

Al treilea an are a fi un an de dezvoltare a organizațiilor antireligioase din Rusia sovietică. În acest an vor fi înființate și nuclee antireligioase în toate instituțiile și organizațiile din Rusia sovietică și se va insista pentru o cât mai mare activitate a asociațiilor liberucugătoare.

În anul al patrulea toate catedralele și casele de rugăciune vor fi predate instituțiilor oficiale, spre a înființa în ele teatre, cinematografe, cluburi și alte localuri pentru *«distracții înțelepte»*.

Anul al cincilea va fi *«an de adâncire a luptei pe întregul front antireligios și de lichidare a tuturor rămășițelor religioase pe teritoriul sovietic»*.

Eată o muncă ce se va spulbera, an de an, în vânt, cum s'au spulberat și celelalte piatiletce.

Prieteni și dușmani

Pe cărarea vieții mele, la un povârniș de gând, am stat locului și am ochit în urmă ca să știu ce foc făcut-am zi cu zi de când, găzduit într'un ulcior de lut, am pornit pe drumul lung ca să plinesc ce-o fi să fie. Și ce-am prins într'o ochire, n'aș putea să spun dea'ntregul. Știu doar că după fiecare cotitură, de prin locurile mai dosite și de pe marginea de drum, se ridicau cu amenințare miile de semne de 'ntrebare. Încovoiate cum le știe lumea, cu fețe de haîn, cu dinți mai ascuțiți ca acele și mai înveninați ca furculița viperei, cu ochi de jar, cu trupuri supte și sleite de dorința răzbunării, așa se 'ntruchipau șireag. Apoi cu mâinile întinse, cu scrășnituri surori cu cele din împărăția de ocară a 'ntunecului, cu așintiri sfredelitoare și cu un țipet ascuțit de fiară îmi aruncau în față, fără milă, ofranda lor, venin, urmând

— De-o vrei, ți-o dau.

— Doamne, dă-mi această apă.

Ea-și întinse cu lăcomie mâinile subțiri spre streinul cu fața de inger ceresc și cu graiul dulce ca mireasma raiului și repețea cu osârdie:

— Doamne, dă-mi această apă...

Drumarul prin oglinda ochilor ei scăpărători îi privi în adâncul sufletului copleșit de grija lumii și de nevoia trupului și se gândi să-i ajute ca să se înalțe în lumea senină a duhului care pornește din ființa lui Dumnezeu. De aceea îi grăi:

— Femeie, de vrei tu cu adevărat să-ți dau eu apa vieții, să cauți o mărturie.

— Pe cine-aș putea aduce?

— Cheamă-ți bărbatul.

Ea se gândi puțin. Țesu îndată un plan viclean în mintea-i săltăreacă, prin care să scape și de drumul după mărturie și să pună la încercare și

în care razele soarelui se jucau zâmbitoare cu apa limpede... Iar drumarul începu să-i spună toate câte a făcut ea în viață:

— Întâiul tău bărbat, smerit ca un pustnic, te-a izgonit din casa lui pentru că i-ai umplut-o de pleava mândriei și de gunoii defăimărilor urâte...

— Adevărat...

— Al doilea, blând ca un porumbel, te-a alungat, în lume pentru că să scape de para mâniei și de para otrava limbii și de iadul certurilor tale...

— Așa este...

— Al treilea, bun ca pâinea, te-a pus în drum pentru răutatea urei tale, cu care chinuiai și istoveai de moarte copilașii lui orfani...

— Văd că știi...

— Al patrulea, harnic ca o furnică muncitoare, te-a svârțit ca pe-o nemernică pentru lepra lenei tale, cu

care i-ai molipsit toate laturile vetei lui...

— Doamne, văd că tu știi toate!..

— Al cincilea, curat ca floarea crinului, te-a lepădat ca pe-o cârpă netrebnică, pentru că i-ai mângit cinstiți-ți nume cu pângăreala destrăbălării tale urgisite...

— O, Doamne, văd că nu-i nimic ascuns înaintea feței tale!..

— Iar al șaselea, cel de-acum, nu-ți este ție bărbat, ci numai tovarăș al fărădelegii și numai ortac al desmierdării!.. Dar dacă nu vei face pocăință, dacă nu-ți vei spăla păcatele negre din suflet cu apa vieții mele, te va arunca și acesta cu scârbă cum s'aruncă sarea cea stricată și vei fi călcată de toată lumea în picioare!..

— O, Doamne, mi-e teamă de cuvântul tău...

— Tu, ființă strivită de patimi, tu suflet ros de rele multe, tu inimă

În toate astea diabolicul îndemn cărmuitor: să-mi rupă firul vieții!

Puțin doar mă mai despărțea de granița pierzaniei în neștiință. Un pas, un singur pas. Dar ce nu face un pas în viața unui om? Chiar tremurând, cu ghisța 'n sân și buimac mi-am privit dușmanii 'n față ca să aflu cine sânt, ce caută cu zdroaba lor prin țara sufletului meu și cum ar fi să ne 'nmpăcăm acum la jumătatea drumului.

Mi-a trebuit puțină vreme ca să aflu. Căci de îndată ce-am pornit în căutare, fioroșii mei dușmani au căzut la învoială că să stea cu 'ncetinelul și să spună fiecare pasul care-l tăvălește 'n drumul răsunării. Dar erau mulți. Mii și mii! Chiar dacă ar fi defilat cu alergarea fulgerului și s'ar fi prezentat cu întreg cortegiul de notițe grăitoare, ori cu un ghiozdan înțesat de informații mai precise ca dosarele de spionaj, tot ar fi trebuit un timp prea lung, și tot nu-i cunoșteam pe fiecare.

Din pricina aceasta din mulțime au pășit în față numai doi. Cei mai groasnici. Și au privit de sus în jos și apoi sorocindu-și locul, unul țipă la mine mai sinistru ca un muitor în fața ghilotinei:

«Li vezi? Aceștia totii sânt fiii tăi, cu mine 'n frunte. Nu ai de ce să fii surprins. Căci trebuie să știi un lucru: cu fiecare faptă rea și s'a născut un fiu — dușman».

«Și ăștia tot de-ai tăi se cheamă», — răcni al doilea fruntaș de oaste, arătând spre o coloană nesfârșită de vrășmași. «Ei s'au născut, pe când, de fiecare dată când ai uitat să faci ce trebuia făcut, ori când cu voia ai lăsat nelsprăvite lucruri peste lucruri».

Mi-au explicat. Am priceput îndată cine sânt. Mai rămânea să știu un lucru însemnat: Cum să înălțur pricina de sfadă și cum să scap de amenințările cu moartea? În frământările grozave ce străjuiau întreaga mea ființă, în clipa când mulțimea fiilor haini porni din nou atacul, nu știu de unde răsări un prichindel. Mic, slab, găfâind de multă alergare se întrepuse între mine și dușmani strigând îmblânzitor:

«Nu l sfărâmați! Nu v'a sosit momentul! Până la granița răbdării mai trebuie să fie totdeauna un pas. Măcar unul».

Tot numai un pas mai trebuia până 'n prăpastie.

Au plecat cei doi cu oștile, și prichindelul încă a pornit spre cale 'ntoarsă urmat de câțiva alții ca el, tot mici. Veniseră și ei ca să ajute la salvare, dacă stăpânul cel mărunț n'o fi în stare să plinească singur totul. Și mici și puțini. Degetele dela mâni ajung ca să-i înșiri cu numărul.

Când liniștea s'a abătut din nou prin țara duhului, am cercetat să aflu pe 'ndelete cine-o fi micuțul salvator. Un glas s'a abătut atunci șoptind:

«Și acesta este fiu de-al tău. El și soții lui, toți frați, s'au născut cu fiecare faptă bună ce-ai făcut».

În inimă-mi s'a coborât atunci încrederea în zilele ce vor veni. Și mult mă chibzuiesc la întâmplarea mea: ce ar fi fost și ce ar fi, dacă din turma mică a prietenilor mei aş dobândi una mai numeroasă ca nisipul mării! Chibzuiala m'a 'ndemnat la lucru ca să fac să triumfeze gândul bun.

D. Călgăr.

INFORMAȚIUNI

Vizită regală. M. Sa Regele și Marele Voevod Mihai au vizitat, în primele zile ale săptămânii, regiunea inundată din nordul Moldovei, la Iași, Tecuci, Bârlad, Bacău, interesându-se de împrejurările în care s'a produs nenorocirea, dând mângăieri și sfaturi pentru viitor, și distribuind ajutoare bănești celor păgubiți prin potopul apelor. Vizita regală a fost de sigur un mare pas pentru îmbărbătarea morală a locuitorilor și îndemn potrivit pentru a veni în sprijinul material al numeroșilor sinistrați.

Ieri și astăzi. Mai de mult, pe vremuri înainte de război, la Vălenii de Munte cel cultural se adunau frații subjugăți spre a dobândi lumină și putere sufletească; astăzi se întrunesc frații eliberați, împreună cu toate energiile culturale și morale din țară, spre a contribui, prin creierea unui suflet unitar, la întărirea solidarității naționale și la clădirea solidă a statului român. În vederea acestui scop, universitatea populară de acolo cheamă

intelectualitatea și tineretul din toate unghiurile patriei la cursurile din 15 Iulie până la 15 August. — Ori care auditor al cursurilor va putea lua masa la cantină cu 1200 lei.

Congresul universal de esperanto, al 26-lea, se ține în 30 Iulie—6 August 1932 la Paris. Din toate țările vor pleca delegați la congresul esperantist, cu speranța că *limba esperanto* va deveni o limbă universală a popoarelor înfrățite.

Căsătoria și divorțul «în cea mai catolică țară», în Spania, vor fi reglementate de aici înainte prin legiuiri promulgate de guvernul republican. În urma dispozițiilor luate de acest guvern, căsătoria contractată în fața ofițerului de stare civilă este legală, fără a se mai face și căsătoria religioasă. Hotărârile eclesiastice, în sentințele de divorț, nu mai au valoare juridică.

Libertate și închisoare. Un oarecare Vasile Ionițel din Basarabia evadase din închisoare, la care fusese osândit pentru o crimă. Fugind în Rusia, omul a stat în «raiu» de acolo mai mulți ani și, ne mai putând suferi mizeria, s'a înapoiat zilele acestea în țară, trecând Nistrul înnot: s'a predat grănicerilor, pentru a fi dus la temnița de unde fugise. Decât «libertatea» în Rusia, evadatul a preferat închisoarea în România.

ȘTIRI LOCALE

Dela primăria municipiului Sibiu. Tinerii născuți în Sibiu în anul 1914 urmează a se prezenta la primăria municipiului Sibiu, camera Nr. 21, în orele oficiale dela 7—13, în zilele de 11—16 Iulie 1932, pentru a fi înscrși pe tabela de recensământ a clasei 1936. Toți tinerii sânt obligați a prezenta ultimul certificat al școlii ce-au absolvit. Informațiuni se dau la primăria municipiului Sibiu camera Nr. 21, în orele de serviciu. Cei cari nu se vor prezenta, vor fi pedepsiți conform legii de recrutare.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Din vechea literatură creștină Dionisie Pseudo-Areopagitul (veacul V—VI) *Ierarhia cerească, Ierarhia bisericăască*, traducere din grecește de Pr. Cicerone Iordăcheșcu. Chișinău, Tip. eparhială «Cartea Românească», 1932. — Un volum de 160 p. Prețul 100 lei. De vânzare la Libr. Arhidiecezană, Sibiu.

Meditații*

Întă, pe palmele mele am scris numele tău. (Isaia 49).

Cuvântul «iată» exprimă fără îndoială, o mirare în fața plângerii poporului evreu împotriva Dumnezeului său. «Că a zis Sionul, părăsi-tu-m'a Domnul și m'a uitat pe mine».

Cât de largă trebuie să fie bunătața dumnezească pentru a suferi asemenea ocră! Nici nu poate înstrăina ceva mai mult, decât tocmai, o îndoială neltemelată, o temere a aleșilor lui Dumnezeu. Când ai asigurarea cerească de-a fi iubit, cum te poți plânge? Nu merităm oare pedeapsă în acest caz? Dumnezeu și răspunde printr'un cuvânt de mustrare, dar o face tot cu dragoste. Se poate să te fi uitat, Sioane. «Întă pe palmele mele am scris numele tău și zidurile tale îmi stau meru înainte: «Ceace naște, cum își va ură pruncul său, cu atât mai vartos nu voi uita eu de tine». Necredința în asemenea cazuri este de neconceput. Nu știm despre ce să ne mirăm mai mult, de bunătața lui Dumnezeu sau de necredința poporului său?

Sf. Pavel în epistolele sale revine mereu asupra unui cuvânt: credincios este Dumnezeu. Dumnezeu adică își ține meru făgăduințele; și noi, cu toate acestea, la prima încercare nu-l mai rămânem credincioși. Dumnezeu nici când nu ne refuză sprijinul său. El este soarele, care asfințit nu cunoaște; lumina Lui este lumină ce împărășie orce negură. Și totuși noi aflăm cuvânt de îndoială. Cuvântul profetic «iată» să nu ne pună în mirare, căci este într'adevăr vrednic de mirare. Cerul și pământul se cutremură de mirare, că revoltaților și învrăjbiților li se hărăzește atâta milă, și sunt strănși atât de mult de inima iubitoare a lui Dumnezeu.

În Scriptură se spune: pe tine te-am scris, nu e vorba de nume, ci de tine: persoana ta, portretul tău, starea ta, păcatele tale, ispitele, slăbiciunile, nevoile și faptele tale. În mâna lui Dumnezeu stă tot, întreaga noastră ființă, tot ceace ne privește. Dacă până într'atâta merge purtarea de grijă a lui Dumnezeu, mai putem oare zice că Dumnezeu, ne-a uitat? Nu, am păcătuit.

* Adaptări după autori diferiți, din limba germană și franceză.

Organizați Reuniuni de femei

vezi că nu mai vreau să zac în umbra morții, ci vreau să mă apropiu de izvorul vieții celei adevărate!... O, Doamne, nu izgoni pe slujnica ta păcătoasă, ce-și cere'n plâns și'n sân-guire: mântuire!...

Isus Hristos privia cu drag la samarineanca pocăită și-i grăi cu bunătațe:

— Femeie, facă-se ție după cuvântul tău!... Iertate sânt toate păcatele tale!... Mergi în pace!... Du cu tine apa fântânii în vasele tale și apa vieții în sufletul tău!... Căci apa cea vie este: duhul celce înviește și sfințește firea sufletelor!... Apa cea vie este: duhul celce și-a învîț și și-a sfințit și sufletul tău în ceasul acesta!... Apa cea vie este: duhul celce și-a deschis acum poarta mântuirii de păcatele tale nenumărate și care-ți va deschide și ușa vieții celei veșnice!...

A. Nana.

Îngropată în deșertăciuni înșelătoare, în ceasul de acum soțul nelegiuirii tale luptă aspră cu arșița pendarul pâinii, iar pentru vatra casei sale tu pus-ai să se rumenească dulci bunătați pentru altul!...

— O, Doamne, văd că proroc ești tu!...

— Fericită ești femeie, pentru că începi a ști cine sânt eu!

— Știu, Doamne și mărturisesc că proroc ești tu!

— Mai mult decât proroc vorbește-acum cu tine, căci cerul și pământul vor trece, dar cuvântul meu va rămânea în veci!...

— Mesia doar?...

— Datu-mi-s'a toată puterea în cer și pe pământ!

— Hristos?...

— Așa a iubit Dumnezeu lumea, încât pe unul-născut Fiul său L-a dat, ca tot celce crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică!

— Fiul lui Dumnezeu?...

— Eu și Tatăl una sânt!

— Mântuitorul lumii?...

— Eu sânt lumina cea adevărată, care luminează pe tot omul ce vine în lume!

— Mântuitorul păcătoșilor?...

— Eu sânt Calea și Viața și Adevărul!

— O, Doamne, Hristoase, Fiule al lui Dumnezeu, Mântuitorul păcătoșilor, mântuiește și sufletul meu întinat cu noroiul tuturor fărădelegilor!

— Eu sânt Păstorul cel bun, care sufletul mi-l pun pentru oile mele și care de șaptezeci de ori câte șapte iert păcatele oamenilor, cari se călesc...

— O, Doamne, ajută-mi să mă îmbrac în sacul pocăinții!

— Bucurie mare se face în ceruri de câteori un suflet rătăcit se lapădă de cele rele și se întoarce către Tatăl!...

— O, Doamne, ajută-mi să mă lapăd de patimile mele grele!

— De toate?

— De tot potopul lor!

— De muntele trufiei?

— Doresc livada smereniei, ca fluturile floarea!

— De viforul mâniei?

— Iubesc seninul păcii, ca șoi-mul înălțimea!

— De năpârcile urii?

— Vreau focul iubirii, ca ochii floarei raza de lumină.

— De bălăria lenevirii?

— Vreau grădina osârdiei cum vrea peștele marea.

— Și de flăcările desmierdării?

— Vreau neaua nevinovăției, ca albina miera.

— Și de toate ale lumii?

— Tu știi inima și rărunchi din mine, Doamne!... Tu știi că vreau să mă lapăd de tot duhul lumii!... Tu

Nr. 156/1932 prot. (24) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III Meşindorf, protopopiatul Sighişoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salarul dela stat, conform coalei B.
2. Locuinţă în natură.
3. Sesie parohială 4 jugăre (la 3 hotare necomasat) pe hotarul comunei şi 18 jug. primite prin reforma agrară pe hotarul com. Telina (fânaş-păşunat).
4. Câte-o ferdelă (20 l.) bucate de familie.
5. 4 st. lemne.
6. Stola obișnuită în tract.

Cererele de concurs, însoțite de documentele necesare, se vor înainta oficiului protopopesc în termenul fixat. Concurenții, cu prealabila învoire a protopopului, se vor prezenta în parohie pentru a cânta, predica, servi și a face cunoștință cu credincioșii. Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial.

Sighişoara, la 24 Mai 1930.

Emilian Stoica
protopop.

Nr. 700/1932 (23) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Peștera, protopopiatul Branului, publicăm concurs — în înțelegere cu consiliul parohial — cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salarul dela stat.
2. Venitele stolare aprobate de Ven. Consiliu Arhiepiscopesc cu ord. Nr. 4544/1929.

Reflecții îndreptățite la acest post sunt poftite să-și înainteze cererile, provăzute cu toate actele necesare, în termen, Oficiului protopopesc Bran și să se prezinte în parohie, în vreo Duminecă sau sârbătoare, cu observarea dispozițiilor reglementare, spre a cânta, eventual celebra și a face cunoștință cu poporul drept-credincios.

Zărnești, 23 Iunie 1932.

Vasile Stoicanea
protopop.

Nr. 459/932. (26) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a din Scoreiu, protopopiatul ortodox român Avrig, se publică concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

1. Emolumentele împreunate cu acest post de paroh sânt cele fașionate în coala B pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

2. Venitele stolare usitate în parohie.

Doritorii de a ocupa acest post de paroh să-și înainteze cererile concursuale instruite conform normelor în vigoare la oficiul protopopesc în Avrig (poșta Avrig, județul Sibiu) până la termenul susindicat, având a se prezenta în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a cânta, cuvânta, eventual celebra și a face cunoștință cu poporul și poziția locului.

Avrig, 19 Iunie 1932.

Oficiul protopopesc ortodox român Avrig, în înțelegere cu Consiliul parohial.

Ioan Căndea
protopop.

Nr. 1107/932. (25) 1—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a Micfalău, protopopiatul Sf. Gheorghe, se publică prin aceasta concurs cu termen de 30 zile dela cea dintâi apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Întregire dela stat.
2. Casă parohială cu dependențe și grădină de legume.
3. Sesie parohială de 6 jug. și 200 st. □ (cimitirul nou).
4. Simbrie: câte o ferdelă veche (25 litri) de porumb sfărmit și o ferdelă veche de ovăș dela familiile întregi (circa 100 familii); 1/2 ferdelă porumb și 1/2 ferdelă ovăș dela familiile mixte și dela văduvi (circa 60), iar dela zileri o zi de clacă sau contra valoarea ei (circa 30 familii).
5. Competința de lemne, în bani; câte 20 lei dela familiile întregi și câte 10 lei dela cele mixte și văduvi.
6. Venitele stolare, conform adunării parohiale din 30 Mai 1926.

Reflecții își vor înainta cererile de concurs, provăzute cu documentele necesare în termen subsemnatului oficiu protopopesc și se vor prezenta și în parohie spre a fi cunoscuți de credincioși.

Sf. Gheorghe, la 25 Iunie 1932. Oficiul protopopesc ortodox român Sf. Gheorghe în înțelegere cu consiliul parohial din Micfalău.

Aurel Nistor
protopop.

Au apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

Cântări funebre

pentru cor de bărbați, de:

Antoniou Sequens

Prețul Lei 30, plus spesele poștale Lei 12.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se poate procura

ATLAS

pentru

Istoria Bisericii Universale

intocmit sub

Indrumările dlui Teodor M. Popescu
profesor la Facultatea de teologie din București

de

Pr. Marin Popa-Nemou

cu colaborarea dlui

Ion M. Popescu-Romanași

studenți

Prețul Lei 100, plus spese poștale Lei 15.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu se poate procura

Cartea misionarului

Indreptar cultural

de

Gh. D. Mugur și V. Voiculescu
Prețul Lei 100— plus spese poștale Lei 15—

Au apărut:

Manuale de limba română
de E. HODOȘI. Carte de citire și Gramatică
pentru clasa a 4-a secundară;II. Noțiuni de Stilistică și Poetică și Carte de citire
(pentru Istoria Literaturii); și

III. Elemente de Ist. Literaturii

Se găsesc de vânzare la LIBRARIA ARHIDIECEZANA în Sibiu

A apărut în ediție nouă și se află la Librăria Arhidiecezană din Sibiu:

Teologia practică**Liturgia bisericeii ortodoxe**
cursuri universitare

de

Dr. Vasile Mitrofanovici

fost profesor p. o. teologia practică la facultatea teologică din Cernăuți

Prelucrate, completate și editate

de

Prof. Dr. Teodor Tarnavski

și acum din nou editate și completate

de

Dr. în teologie și filozofie

Nectarie Nicolae Cotlarciuc

arhiepiscop și mitropolit al Bucovinei
fost profesor universitar pentru Teologia practică

Prețul Lei 650—, plus spese poștale Lei 30—

A apărut cartea binevenită:

MIC DICTIONAR

Cuprinde peste 15 mii de neologisme, cuvinte străine, provincialisme ș. a., pentru școale și particulari, de E. HODOȘ. Un volum de 216 pagini. Prețul 120 lei, și porto poștal 20 lei recomandat. De vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

Cartea este recomandată, din partea forurilor superioare, pentru a se procura pe seama On. preoșimii și a bibliotecilor parohiale.

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană din Sibiu:

Harta Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu
pe protopopiate

intocmită de

Dr. CORNEL POPESCU

protopop

Prețul Lei 130.— lipită pe pânză.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se pot procura

Semințe creștine
sădite
în ogorul românesc

de

Pr. Ic. I. Mălăescu

Tomul III

Prețul Lei 125 + spese Lei 20

Sectele din România

de

Arhiepiscopul Grigorie L. Botoșăneanu

Prețul Lei 30 + spese Lei 15

La Librăria Arhidiecezană a sosit și se află de vânzare

Viețile Sfinților

în limba moldovenească

intocmite pe temeiul cărților «Viețile Sfinților»

ale

Sf. Dimitrie al Rostovului

tipărită în tipografia Sinodală din Moscova cu completări, însemnări lămuritoare și cu chipurile sfinților

Luna Mai (1—15)
Cartea întâia

Prețul Lei 225.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se poate procura

Dicționarul

enciclopedic ilustrat «Cartea Românească»

Partea I

Dicționarul limbii române din trecut și astăzi

de

I.-Aurel Candrea

profesor la Facultatea de litere din București

Partea II

Dicționarul istoriei și geografiei universale

de

Gh. Adamescu

profesor, membru corespondent al Academiei Române

Prețul Lei 2000.— legat.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se poate procura

Pruncuciderea

din punct de vedere Juridic și Medico-Legal

de

Vasile V. Drăgan

licențiat în științe de stat

cu prefața de

Dr. N. Stoenescu

conferențiar universitar, medic-legal al tribunalului Ilfov, București

Au mai apărut de

Prețul Dr. Nicolae Terchilă

profesor la Academia teologică

Lei

1. Tâlcuirea sfintei Liturghii legată 15—

2. Tâlcuirea sfintelor Taine „ 15—

și se pot comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, contra ramburs, sau se trimite prețul lor prin mandat postal, alăturând și pentru spese poștale Lei 10— în plus.

A apărut

în a doua ediție revăzut și completat

Tipicul bisericeii ortodoxe

intocmit pentru trebuințele preoșilor studenților în teologie și ale elevilor școalelor normale

de

AUREL POPOVICIU

profesor la Școala Normală „Andrei Șaguna”

și se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu. — Prețul Lei 100, plus spese poștale Lei 15.

Au mai apărut de

NICOLAE NEAGA

profesor la Academia teologică

1. „Tatăl-Nostru” 50 pag. Lei 15— (tâlcuire)

2. „Plângerile lui Ieremia”... Lei 25—

3. „Contribuții la lămurirea textelor mesianice din cartea Facerii” Lei 17—

4. „Cântarea Cântărilor” Lei 28—

A apărut în ediție nouă:

Frumoasa din Nor

și alte povești, de E. HODOȘ.

Volumul conține, pe 196

pagini, 12 dintre cele mai frumoase povești din popor. Se află

la: Librăria Arhidiecezană, în

Sibiu. Prețul 60 lei și porto.